

List Jakuba

Rozdział 1

Wiara i pokora

1. Jakub, sługa Boga i Pana Jezusa Chrystusa, pozdrawia dwanaście pokoleń, które żyją w rozproszeniu. 2. Poczytujcie to sobie za najwyższą radość, bracia moi, gdy rozmaite próby przechodzicie, 3. Wiedząc, że doświadczenie wiary waszej sprawia wytrwałość, 4. Wytrwałość zaś niech prowadzi do dzieła doskonałego, abyście byli doskonali i nienaganni, nie mający żadnych braków. 5. A jeśli komu z was brak mądrości, niech prosi Boga, który wszystkich obdarza chętnie i bez wypominania, a będzie mu dana. 6. Ale niech prosi z wiarą, bez powątpiewania; kto bowiem wątpi, podobny jest do fali morskiej, przez wiatr tu i tam miotanej. 7. Przeto niechaj nie mniema taki człowiek, że coś od Pana otrzyma, 8. Człowiek o rozdwojonej duszy, chwiejny w całym swoim postępowaniu. 9. A niech brat ubogi chlubi się z wywyższenia swego, 10. Bogaty zaś z poniżenia swego, gdyż przeminie jak kwiat trawy. 11. Albowiem słońce wzeszło z żarem swoim i wysuszyło trawę, i kwiat jej opadł, i uległo zniszczeniu piękno jego wyglądu; tak zmarnieje i bogacz na drogach swoich.

Wytrwałość wobec pokus

12. Błogosławiony mąż, który wytrwa w próbie, bo gdy wytrzyma próbę, weźmie wieniec żywota, obiecany przez Boga tym, którzy go miłują. 13. Niechaj nikt, gdy wystawiony jest na pokusę, nie mówi: Przez Boga jestem kuszony; Bóg bowiem nie jest podatny na pokusy do złego ani sam nikogo nie kusi. 14. Lecz każdy bywa kuszony przez własne pożądliwości, które go pociągają i nęcą; 15. Potem, gdy pożądliwość pocznie, rodzi grzech, a gdy grzech dojrzeje, rodzi śmierć. 16. Nie błǳcie, umiłowani bracia moi. 17. Wszelki datek dobry i wszelki dar doskonały zstępuje z góry od Ojca światłości; u niego nie ma żadnej odmiany ani nawet chwilowego zaćmienia. 18. Gdy zechciał, zrodził nas przez Słowo prawdy, abyśmy byli niejako pierwszym zarodkiem jego stworzeń.

Prawdziwa pobożność

19. Wiedźcie to, umiłowani bracia moi. A niech każdy człowiek będzie skory do słuchania, nieskory do mówienia, nieskory do gniewu. 20. Bo gniew człowieka nie czyni tego, co jest sprawiedliwe u Boga. 21. Przeto odrzućcie wszelki brud i nadmiar złości i przyjmijcie z łagodnością wszczepione w was Słowo, które może zbawić dusze wasze. 22. A bądźcie wykonawcami Słowa, a nie tylko słuchaczami, oszukującymi samych siebie. 23. Bo jeśli ktoś jest słuchaczem Słowa, a nie wykonawcą, to podobny jest do człowieka, który w zwierciadle przygląda się swemu naturalnemu obliczu; 24. Bo przypatrzył się sobie i odszedł, i zaraz zapomniał, jakim jest. 25. Ale kto wejrzał w doskonały zakon wolności i trwa w nim, nie jest słuchaczem, który zapomina, lecz wykonawcą; ten będzie błogosławiony w swoim działaniu.

26. Jeśli ktoś sądzi, że jest pobożny, a nie powściąga języka swego, lecz oszukuje serce swoje, tego pobożność jest bezużyteczna. **27.** Czystą i nieskalaną pobożnością przed Bogiem i Ojcem jest to: nieść pomoc sierotom i wdowom w ich niedoli i zachowywać siebie nie splamionym przez świat.

Rozdział 2

Ostrzeżenie przed stronniczością

1. Bracia moi, nie czyńcie różnicy między osobami przy wyznawaniu wiary w Jezusa Chrystusa, naszego Pana chwały. **2.** Bo gdyby na wasze zgromadzenie przyszedł człowiek ze złotymi pierścieniami na palcach i we wspaniałej szacie, a przyszedłby też ubogi w nędznej szacie, **3.** A wy zwrócilibyście oczy na tego, który nosi wspaniałą szatę i powiedzielibyście: Ty usiądź tu wygodnie, a ubogiemu powiedzielibyście: Ty stań sobie tam lub usiądź u podnóżka mego, **4.** To czyż nie uczyniliście różnicy między sobą i nie staliście się sędziami, którzy fałszywie rozumują? **5.** Posłuchajcie, bracia moi umiłowani! Czyż to nie Bóg wybrał ubogich w oczach świata, aby byli bogatymi w wierze i dziedzicami Królestwa, obiecanego tym, którzy go miłują? **6.** Wy zaś wzgardziliście ubogim. Czyż nie bogacze ciemiężą was i nie oni ciągną was do sądów? **7.** Czy to nie oni zniesławiają zacne dobre imię, które zostało nad wami wezwane? **8.** Jeśli jednak wypełniacie zgodnie z Pismem królewskie przykazanie: Będiesz miłował bliźniego swego jak siebie samego, dobrze czynicie. **9.** Lecz jeśli czynicie różnicę między osobami, popełniacie grzech i jesteście uznani przez zakon za przestępców. **10.** Ktokolwiek bowiem zachowa cały zakon, a uchybi w jednym, stanie się winnym wszystkiego. **11.** Bo Ten, który powiedział: Nie cudzołóż, powiedział też: Nie zabijaj; jeżeli więc nie cudzołożysz, ale zabijasz, jesteś przestępcą zakonu. **12.** Tak mówcie i czyńcie, jak ci, którzy mają być sądzeni przez zakon wolności. **13.** Nad tym, który nie okazał miłosierdzia, odbywa się sąd bez miłosierdzia, miłosierdzie góruje nad sądem.

O wierze i uczynkach

14. Cóż to pomoże, bracia moi, jeśli ktoś mówi, że ma wiarę, a nie ma uczynków? Czy wiara może go zbawić? **15.** Jeśli brat albo siostra nie mają się w co przyodziać i brakuje im powszedniego chleba, **16.** A ktoś z was powiedziałby im: Idźcie w pokój, ogrzejcie się i nasyćcie, a nie dali byście im tego, czego ciało potrzebuje, cóż to pomoże? **17.** Tak i wiara, jeżeli nie ma uczynków, martwa jest sama w sobie. **18.** Lecz powie ktoś: Ty masz wiarę, a ja mam uczynki; pokaż mi wiarę swoją bez uczynków, a ja ci pokażę wiarę z uczynków moich. **19.** Ty wierzysz, że Bóg jest jeden? Dobrze czynisz; demony również wierzą i drżą. **20.** Chcesz przeto poznać, nędzny człowieku, że wiara bez uczynków jest martwa? **21.** Czyż Abraham, praojciec nasz, nie został usprawiedliwiony z uczynków, gdy ofiarował na ołtarzu Izaaka, syna swego? **22.** Widzisz, że wiara współdziałała z uczynkami jego i że przez uczynki stała się doskonała. **23.** I wypełniło się Pismo, które mówi: I uwierzył Abraham Bogu i poczytane mu to zostało

ku usprawiedliwieniu, i nazwany został przyjacielem Boga. **24.** Widzicie, że człowiek bywa usprawiedliwiony z uczynków, a nie jedynie z wiary. **25.** W podobny sposób i Rahab, nierządnicą, czyż nie z uczynków została usprawiedliwiona, gdy przyjęła posłów i wypuściła ich inną drogą? **26.** Bo jak ciało bez ducha jest martwe, tak i wiara bez uczynków jest martwa.

Rozdział 3

O powściągliwości języka

1. Niechaj niewielu z was zostaje nauczycielami, bracia moi, gdyż wiecie, że otrzymamy surowszy wyrok. **2.** Dopuszczamy się bowiem wszyscy wielu uchybień; jeśli kto w mowie nie uchybia, ten jest mężem doskonałym, który i całe ciało może utrzymać na wodzy. **3.** A jeśli koniom wkładamy w pyski wędzidła, aby nam były posłuszne, to kierujemy całym ich ciałem. **4.** Także i okręty, chociaż są tak wielkie i gwałtownymi wichrami pędzone, kierowane bywają maleńkim sterem tam, dokąd chce wola sternika. **5.** Tak samo i język jest małym członkiem, lecz pyszni się z wielkich rzeczy. Jakże wielki las zapala mały ogień! **6.** I język jest ogniem; język jest wśród naszych członków swoistym światem nieprawości; kala on całe ciało i rozpala bieg życia, sam będąc rozpalony przez piekło. **7.** Bo wszelki rodzaj dzikich zwierząt i ptaków, płazów i stworzeń morskich może być ujarzmiony i zostać ujarzmiony przez rodzaj ludzki. **8.** Natomiast nikt z ludzi nie może ujarzmić języka, tego krnąbrnego zła, pełnego śmiertelności jadu. **9.** Nim wysławiamy Pana i Ojca i nim przeklinamy ludzi, stworzonych na podobieństwo Boże; **10.** Z tych samych ust wychodzi błogosławieństwo i przekleństwo. Tak, bracia moi, być nie powinno. **11.** Czy źródło wydaje z tego samego otworu wodę słodką i gorzką? **12.** Czy drzewo figowe, bracia moi, może rodzić oliwki albo winną latorośl figi? Tak też słony źródło nie może wydać słodkiej wody.

Prawdziwa i fałszywa mądrość

13. Czy jest między wami ktoś mądry i rozumny? Niech to pokaże przez dobre postępowanie uczynkami swymi, nacechowanymi łagodnością i mądrością. **14.** Jeśli jednak gorzką zazdrość i kłótność macie w sercach swoich, to przynajmniej nie przechwalajcie się i nie kłamcie wbrew prawdzie. **15.** Nie jest to mądrość, która z góry zstępuje, lecz przyziemna, zmysłowa, demoniczna. **16.** Bo gdzie jest zazdrość i kłótność, tam niepokój i wszelki zły czyn. **17.** Ale mądrość, która jest z góry, jest przede wszystkim czysta, następnie miłująca pokój, łagodna, uступliwa, pełna miłosierdzia i dobrych owoców, nie stronnicza, nie obłudna. **18.** A owoc sprawiedliwości bywa zasiewany w pokoju przez tych, którzy pokój czynią.

Rozdział 4

Przeciwko waśniom

1. Skądże spory i skąd walki między wami? Czy nie pochodzą one z namiętności waszych, które toczą bój w członkach waszych? 2. Pożądacie, a nie macie; zabijacie i zazdrościcie, a nie możecie osiągnąć; walczyście i spory prowadzicie. Nie macie, bo nie prosicie. 3. Proście, a nie otrzymujecie, dlatego że źle prosicie, zamyślając to zużyć na zaspokojenie swoich namiętności. 4. Wiarołomni, czy nie wiecie, że przyjaźń ze światem, to wrogość wobec Boga? Jeśli więc kto chce być przyjacielem świata, staje się nieprzyjacielem Boga. 5. Albo czy sądzicie, że na próżno Pismo mówi: Zazdrośnie chce On mieć tylko dla siebie ducha, któremu dał w nas mieszkanie? 6. Owszem, większą jeszcze okazuje łaskę, gdyż mówi: Bóg się pysznym przeciwstawia, a pokornym łaskę daje. 7. Przeto poddajcie się Bogu, przeciwstawcie się diabłu, a ucieknie od was. 8. Zbliźcie się do Boga, a zbliży się do was. Obmyjcie ręce, grzesznicy, i oczyśćcie serca, ludzie o rozdwojonej duszy. 9. Biadajcie i smućcie się, i płaczcie; śmiech wasz niech się w żalność obróci, a radość w przygnębienie. 10. Uniźcie się przed Panem, a wywyższy was. 11. Nie obmawiajcie jedni drugich, bracia. Kto obmawia lub osądza brata swego, obmawia zakon i osądza zakon; jeżeli zaś osądzasz zakon, nie jesteś wykonawcą zakonu, lecz sędzią. 12. Jeden jest zakonodawca i sędzia, Ten, który może zbawić i zatracić. Ty zaś kim jesteś, że osądzasz bliźniego?

Przeciwko chęci bogacenia się

13. A teraz wy, którzy mówicie: Dziś albo jutro pójdziemy do tego lub owego miasta, zatrzymamy się tam przez jeden rok i będziemy handlowali i ciągnęli zyski, 14. Wy, którzy nie wiecie, co jutro będzie. Bo czymże jest życie wasze? Parą jesteście, która ukazuje się na krótko, a potem znika. 15. Zamiast tego, winniście mówić: Jeżeli Pan zechce, będziemy żyli i zrobimy to lub owo. 16. Wy natomiast chępcie się przechwałkami swoimi; wszelka tego rodzaju chępliwość jest zła. 17. Kto więc umie dobrze czynić, a nie czyni, dopuszcza się grzechu.

Rozdział 5

Przeciwko bogaczom

1. A teraz wy, bogacze, płaczcie i narzekajcie nad nieszczęściami, jakie na was przyjdą. 2. Bogactwo wasze zmarniało, a szaty wasze mole zjadły. 3. Złoto wasze i srebro zaśniedziało, a śniedź ich świadczyć będzie przeciwko wam i strawi ciała wasze jak ogień. Nagromadziliście skarby w dniach, które się mają ku końcowi. 4. Oto zapłata, zatrzymana przez was robotnikom, którzy zżęli pola wasze, krzyczy, a wołania żenców dotarły do uszu Pana Zastępów. 5. Żyliście na ziemi w zbytku i w rozkoszach, utuczylście serca wasze na dzień uboju. 6. Wydaliście skazujący wyrok i zabiliście sprawiedliwego; nie opiera się wam.

Napomnienie do cierpliwości

7. Przeto bądźcie cierpliwi, bracia, aż do przyjścia Pana. Oto rolnik cierpliwie oczekuje cennego owocu ziemi, aż spadnie wczesny i późniejszy deszcz. 8. Bądźcie i wy cierpliwi, umocnijcie serca swoje, bo przyjście Pana jest bliskie. 9. Nie narzekajcie, bracia, jedni na drugich, abyście nie byli sądzeni; oto sędzia już u drzwi stoi. 10. Bracia, za przykład cierpienia i cierpliwości bierzcie proroków, którzy przemawiali w imieniu Pańskim. 11. Oto za błogosławionych uważamy tych, którzy wytrwali. Słyszeliście o wytrwałości Joba i oglądaliście zakończenie, które zgotował Pan, bo wielce litościwy i miłosierny jest Pan. 12. A przede wszystkim, bracia moi, nie przysięgajcie ani na niebo, ani na ziemię, ani nie składajcie żadnej innej przysięgi; ale niech wasze "tak" będzie "tak", a wasze "nie" niech będzie "nie", abyście nie byli pociągnięci pod sąd.

Moc modlitwy

13. Cierpi kto między wami? Niech się modli. Weseli się kto? Niech śpiewa pieśni. 14. Choruje kto między wami? Niech przywoła starszych zboru i niech się modlą nad nim, namaściwszy go oliwą w imieniu Pańskim. 15. A modlitwa płynąca z wiary uzdrowi chorego i Pan go podźwignie; jeżeli zaś dopuścił się grzechów, będą mu odpuszczone. 16. Wyznawajcie tedy grzechy jedni drugim i módlcie się jedni za drugich, abyście byli uzdrowieni. Wiele może usilna modlitwa sprawiedliwego. 17. Eliasza był człowiekiem podobnym do nas i modlił się usilnie, żeby nie było deszczu; i nie było deszczu na ziemi przez trzy lata i sześć miesięcy. 18. Potem znowu modlił się i niebo spuściło deszcz, i ziemia wydała swój plon. 19. Bracia moi, jeśli kto spośród was zboczy od prawdy, a ktoś go nawróci, 20. Niech wie, że ten, kto nawróci grzesznika z błędnej drogi jego, wybawi duszę jego od śmierci i zakryje mnóstwo grzechów.

© Towarzystwo Biblijne w Polsce, Warszawa, 1975

aktualizacja modułu: 2020-07-01